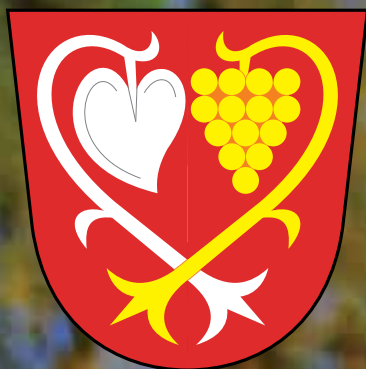

ZPRÁVODAJ OBCE

Pašovice

číslo 1/2019

Obecní ples a ples SRPŠ

Slovo starosty

Hřejivé paprsky slunce nás nabíjí energií, která nám všem po dlouhém zimním období tak moc chybí. Vyhledáváme příležitosti k pobytu na sluníčku a je jenom dobře, že je tady jaro a s jeho příchodem spojený optimismus a životní elán. Na jaro se těšíme úplně všichni včetně přírody, která se začíná probouzet, zelenat a kvést. Ten pořádný impuls, energii a chuť do života a práce většina z nás už opravdu potřebovala, protože zimní období bylo již tradičně dlouhé a úmorné. I přesto se za tímto obdobím stojí za to poohlédnout.

Třetí víkend v lednu jsme uspořádali již 7. Obecní ples, který proběhl tradičně v přátelské a pohodové atmosféře. Za poskytnuté věcné dary do tomboly děkujeme úplně všem sponzorům. Díky vám všem totiž byla tombola na úrovni a soutěžilo se o velmi krásné ceny. Poděkování samozřejmě patří i účinkujícím členkám Seniorklubu a místnímu tanečnímu souboru Countrymix. Tito všichni nám svými vystoupeními zpestřili program obecního plesu.

Během ledna a února se ještě v sále našeho kulturního domu uskutečnil Hasičský okrskový ples a Country bál, který měl letos vynikající návštěvnost.

Z kulturních a sportovních akcí, které jste mohli v tomto období ještě zaznamenat, byl tradiční Fašank, který organizují každoročně naši dobrovolní hasiči, dále pak Turnaj v šípkách a první ročník Turnaje ve stolním tenise.

Kromě zábavy, která je vždy zpestřením všedních dnů, jsme se ale připravovali na práce, které nás v následujícím období čekají, nebo již probíhají.

Proběhlo závěrečné jednání s vedením SD Jednota Uherský Ostroh o odkupu části pozemku u nákupního střediska. Tento pozemek byl zaměřen geodety a čekáme na poslední krok, jímž bude návrh a podpis kupní smlouvy. Chceme zde vybudovat sběrné místo pro plasty, papír, sklo a použité oděvy.

Další, letos nejdůležitější a nejdražší akcí je výstavba vodovodu a kanalizace v místní části Záhumní. Na dvě ze tří lokalit proběhlo 13. března výběrové řízení, ve kterém byla vybrána zhotovitelská firma.

Čeká nás ale ještě spousta dalších neméně důležitých prací na majetku obce. U rybníku právě budujeme zázemí pro spolky a občanské aktivity, které chceme mít hotové do konce května. V dubnu vybereme firmu, která nám provede výměnu krytiny a okapů na budově obecního úřadu. Začátkem května proběhnou práce na přípravě koupaliště pro tuto sezónu. V červenci se chystáme na výměnu radiátorů v budově mateřské školy.

V mezičase se věnujeme dalšímu plánování rozvoje naší obce. Velkou prací nám ale zabere údržba obecního majetku. Plánujeme výmalbu společných prostor a podkroví kulturního domu a nákup nových stolů a židlí do zasedací místnosti.

Most přes potok Holomňa v místní části Požár (nová ulice směrem na obec Prakšice) by měl být opraven do konce dubna.

V průběhu roku se připraví podklady pro dotační akci na opravu chodníků v části obce Záhumní, kterou budeme řešit přes MAS Dolní Poolšaví. Další dotační titul připravujeme na veřejnou zeleň v obci. Aktivit je skutečně mnoho a tak, jak život nabírá s příchodem jara na síle, cítíme, že i nás žene do práce zvýšená chuť a touha, stihnout zrealizovat všechno, co jsme si naplánovali.

Všem vám přeji spolu se členy zastupitelstva obce krásné a příjemné jarní dny, pohodu a radost při čtení tohoto čísla zpravodaje a v dalších měsících tohoto roku hlavně pevně zdraví.

Vlastimil Řezníček, starosta obce

Hledáme plavčíka!

V rámci zajištění dozoru na koupališti v Pašovicích hledáme odpovědnou osobu pro práci plavčíka. Minimální věk 18 let. Vhodné pro studenty. Brigáda se vztahuje pouze na letní měsíce. Podrobné informace získáte na obecním úřadě v kanceláři starosty, nebo u místostarosty obce, pana Marka Beníčka.

Vydavatel: Obec Pašovice, Pašovice 100, 687 56, E-mail: ou@pasovice.cz, tel: 572 672 272, IČ: 00542326

Název: Zpravodaj obce Pašovice **Registrační číslo:** MK ČR E 23119 **Číslo:** 3/2018 **Počet výtisků:** 250 ks **Četnost vydávání:** Občasník

Místo vydání: Pašovice **Fotografie poskytl:** Josef Kaňa **Den vydání:** 29.4.2019

Sazba a grafická příprava: Kreativka, s.r.o. Uherský Brod

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Informace o veřejné zakázce

„ZTV Pašovice – vodovod a kanalizace - lokalita II a III“

Obec Pašovice jako zadavatel veřejné zakázky na stavební práce (zakázku malého rozsahu) stanovila termín Otevírání obálek s nabídkami na 13. 3. 2019 v 16 hodin v sídle obce, Pašovice 100.

Zastupitelstvo obce pověřilo zadáním a administrací výběrového řízení firmu Kaninga s.r.o. Zlín.

Členy komise pro otevírání obálek s nabídkami byli jmenováni:

Ing. Petr Žáček, Mgr. Jiří Sukup, Vlastimil Řezníček, Radim Karlík, Marek Beníček.

Všichni jmenovaní členové komise byli na jednání komise přítomni.

Komise převzala seznam podaných nabídek a to celkem 6 nabídek, které byly podány v řádné lhůtě stanovené pro podání nabídek. Komise pro otevírání obálek provedla kontrolu nabídek a konstatovala, že všechny obálky s nabídkami byly uzavřeny tak, že se z nich obsah nedal vyjmout a byly řádně označeny. Komise provedla rovněž kontrolu, že označení obálek s nabídkami odpovídá seznamu podaných nabídek.

Hodnotící komise dále posuzovala nabídky z hlediska zadávacích podmínek stanovených zadavatelem v zadávací dokumentaci. Po posouzení nabídek dospěla k názoru, že uchazeči předložili nabídku v souladu s požadavky zadavatele. Po podrobném prostudování a posouzení nabídek komise přistoupila k hodnocení. Jako nejvýhodnější nabídka bude hodnocena nabídka s nejnižší nabídkovou cenou. Na základě provedeného hodnocení byla komisí jako nejvhodnější nabídka stanovena:

Mites s.r.o., Cejl 825/20, 602 00 Brno, IČ: 25577174

• **nabídková cena bez DPH: 1 690 097,- Kč**

Stavební práce na zakázce vodovodu a kanalizace v těchto lokalitách v místní části Záhumní by měli být realizovány a dokončeny dle smlouvy a to do pěti měsíců od podpisu smlouvy o dílo.

Vlastimil Řezníček, starosta obce

Změna provozní doby sběrného dvoru!

Provozní doba sběrného dvoru v Pašovicích v období od 1. 4. 2019 do 27. 10. 2019:

- **středa: 17.00 - 18.00 hod.**
- **sobota: 9.00 - 10.00 hod.**

Lyžařský výcvik 2019

Také letos se žáci 7. ročníku vydali na povinný lyžařský kurz. Volná místa doplnili někteří starší spolužáci z 8 a 9. ročníku. Jak se jim dařilo, si můžete přečíst v následujících příspěvcích:

Na lyžák jsme jeli do Orlických hor a byli jsme ubytováni v hotelu Atlas. Svah se nacházel asi 200 m odtud. Snowboardisti si užívali jízdy, lyžaři taktéž a nelyžaři se to začali učit – dva dny na dětské sjezdovce a zbytek na nefalšované pro pokročilé. Všichni do jednoho jsme si lyžařský výcvik moc užili.

Adéla Moštková

Na svah jsme chodili každý den na sjezdovku Červená Voda. Byly tu vyhřívané sedačky na lanovce a také snowpark, kde jsme jezdili my, snowboardisti. Hotel byl nic moc, ale nám šlo hlavně o to, abychom si zalyžovali. Lyžák jsme si určitě všichni moc užili.

Daniela Fojtáčková

Na lyžáku to bylo super, až na to, že jsme šli dlouho na svah. Pan učitel Kutálek nás vykrmoval čokoládou a jeden den nám dokonce nesl lyže na chatu. Lyžování byla sranda.

Tereza Vlková

Lyžák byl super. Hodně zábavy, her a sněhu. Zlepšila jsem se na snowboardu, takže mě to hodně bavilo. Příští rok jedu zase.

Denisa Mrázková

Tento lyžák mě hrozně bavil, byla tam super zábava. Každý den jsem udělala na snowboardu pokrok a jsem za to ráda. Zažila jsem spoustu věcí, na které nezapomenu, a těším se na příští rok.

Nela Řezníčková

Na lyžáku se mi moc líbily hlavně sjezdovky. Chtěl bych tam jet ještě jednou.

Aleš Kandrnál

Nejlepší den byl, když krásně svítilo sluníčko a mohli jsme jezdit v mikině. I když nebyl svah později v nejlepším stavu, mělo to pozitivum. Nikde žádný lyžař a skoro jsme si připadali, že jsme tam sami. Já jsem byl s panem učitelem Frolcem ve snowboardovém týmu a nám se ty muldy na svahu líbily. Také jsme jezdili ve snowparku, který byl na celém lyžáku nejlepší.

Jiří Lukašík

Osvětim - Svědomí lidstva

Exkurze žáků 8. a 9. ročníku

1. dubna 2019 jsme jeli na exkurzi do Osvětimi. I přes to, že se účastnily dvě třídy (8. a 9.), místa nezaplnily, a tak nás doplnili žáci z Velehradu.

Nikdo přesně nevěděl, co nás čeká. Samozřejmě, spousta z nás viděla různé fotky a dokumenty a všichni jsme byli na přednášce o holocaustu, kterou jsme měli asi týden předtím. Ale i tak se v nás mísilo několik emocí. Z Prakšic jsme vyjeli ve čtyři hodiny ráno a do Osvětimi přijeli po osmé hodině. Prošli jsme kontrolou a každý z nás dostal vysílačku se sluchátky, abychom našeho průvodce dobře slyšeli. A pak už přišla na řadu samotná prohlídka.

Celý areál koncentračních táborů se skládal ze tří částí. Jelikož ta poslední byla hned po válce zničena, navštívili jsme zbylé dva - Auschwitz a Birkenau (Osvětim a Březinka).

V Auschwitzu jsme si toho mohli prohlédnout opravdu spoustu. Počínaje vstupní branou se známým nápisem „Práce osvobozuje“. Viděli jsme místa, kde bydleli vězni, ale i ti, co patřili pod SS. Dále mnohem méně příjemná místa jako jsou místnosti určené k mučení, zeď, před kterou bývali vězni bezprostředně zastřeleni a v neposlední řadě plynovou komoru a pece, kde se spalovala těla. Uvnitř jsme z pietních důvodů museli být v absolutní tichosti.

Pak jsme ještě navštívili dva bloky, které slouží jako muzeum historie samostatně pro české a maďarské Židy. Takový blok tam měla každá země, která si hrůzami koncentračních táborů musela projít.

Ve druhé části - Birkenau - jsme se mohli projít po těch samých kolejích, po kterých vlak vezl na smrt tisíce nevinných lidí. A prohlédli jsme si stejná místa, kde jednou stáli tak šilení a zlí lidé jako třeba doktor Mengele. Potom jsme si prošli budovy (dříve koňské stáje), kde přebývali Židé.

Cestou zpátky jsme na ulehčení měli rozchod v nedalekém obchodním centru. Večer jsme měli radost, že jsme konečně doma a zároveň jsme byli rádi, že se nám naskytla příležitost vidět část historie, která se nikdy nesmí opakovat.

Agáta Slezáková, VIII. třída

Když jsme prvního dubna jeli do polské Osvětimi, všichni jsme očekávali silný zážitek. Stejně si ale myslím, že i ten, kdo tam byl, nebo si namlouval, že to s ním nic neudělá, musel koukat. Muzeum vás vtáhne do své temné, pochmurné atmosféry a nepustí vás ještě dlouho po tom, co z něj odejdete. Tábor byl za války rozdělen na tři části, z nichž se dochovala první a stěží druhá část. Třetí byla vypálena Němci kvůli zamazání stop. Drsnější část podle mě byla druhá, kde se nacházejí ty „slavné“ koleje, kudy se svezlo na smrt více než milion Židů. Mě osobně nejvíce zasáhlo, když jsem viděla jejich poslední rovinu cesty směrem k plynovým komorám, která vedla přímo od kolejí. Myslím si, že mi tento zážitek bude ještě dlouho ležet v hlavě. Ale je to nejspíš dobře. Ne nadarmo měla výprava název Svědomí lidstva.

Nikola Mutnianová, IX. třída

Všechno to působilo hodně tmavě a neútně, ale jsem ráda, že jsme se jeli podívat, co lidé tehdy zažívali, a můžeme si tedy ještě o mnohem víc vážit toho, co máme a v jaké době žijeme dnes.

Elena Kovářová, VIII. třída

O tom, že pojedeme do Osvětimi, jsme se dozvěděli asi rok předem. Ze třídy jsme chtěli jet všichni a hodně jsme se těšili. 1. dubna 2019 jsme se tedy spolu s 9. třídou sešli ve tři čtvrtě na čtyři ráno u zastávky před školou. Většina z nás byla unavená, ale byli jsme rádi, že tam jedeme. Myslím si, že si ani neumíme představit, jaké to tam muselo být. Tato exkurze si mi líbila asi ze všech nejvíce a myslím, že na ni nikdy nezapomeneme.

Karolína Obermajerová, VIII. třída

1. duben 2019. Den, kdy jsme se dozvěděli celou pravdu o tom, co se stalo za druhé světové války.

Osvětim, vyvražďování Židů, příšerné podmínky, hladomor, špína, nemoci, plynové komory, zima nebo horko, až se člověk dusí, velitel, který snad ani nebyl člověkem. Takto můžu vyjmenovávat ještě dál a dál. A ptát se proč? Proč se to dělo, co by kdyby... je už zbytečné, čas nevrátíme...

Jsem ráda, že jsem to místo viděla. Nedovedu si představit, že bych já, nebo moje rodina či přátelé toto zažili. Nedovedu a myslím, že vy také ne. Toto se ani NEDÁ PŘEDSTAVIT.

Tak si prosím važme toho, co máme. A budme rádi za tento dar. Dar života.

Tereza Kučerová, IX. třída

Když jsem se dozvěděla, že pojedeme do koncentračního tábora v Osvětimi, říkala jsem si, že to tam asi psychicky nezvládnou. Po příjezdu na mě dolehl tíživý pocit, který po celou dobu neustoupil. Protože procházet se po místech, kde před 74 lety chodily ztrhané ženy a muži čekající na smrt, není jednoduché. Denně prožívali peklo od lidí, kteří neměli ani kapku soudnosti, lásky a citu. Každý den mohlo být usmrceno až 9 tisíc lidí. Byli zabiti buď při práci, v plynových komorách, nebo byli třeba náhodně vybráni. V zimě spali v neskutečném mrazu, v létě zase v nepředstavitelném horku, téměř bez vody a jídla. Po vystoupení z přeplněného vagonu je čekala selekce - invalidé, staří lidé, těhotné ženy a malé děti šli rovnou na smrt. Druhá skupina dostala o něco větší šanci přežít - museli tvrdě pracovat.

Tohle téma by nám nemělo být lhostejné. Nikdo z nás si neumí představit, jaké to bylo.

Sabrina Slavičková, IX. třída

Střípky z naší školičky

Zima už nám pomalu skončila a s ní i stavění sněhuláků, jízda na bobech, dovádění ve sněhu. Poslední zimní akcí byl náš již tradiční karneval. Děti se na něj těšily již od vánoc. Vymýšlely si masky. Ve školce jsme si udělali indiánský den. Konala se velká porada, jaké soutěže zařadíme na karneval, koho si pozveme, ale také co by kdo chtěl vyhrát v tombole. Tombola byla díky rodičům dětí, zaměstnancům mateřské školy, ale i panu starostovi opět bohatá. Počet návštěvníků byl i přes období nemoci opravdu veliký. Z rozzářených očí dětí bylo znát, že se jim karneval líbil, soutěže absolvovaly s chutí a jsme rádi, že se zapojili i rodiče.

Zavítal k nám také varietní umělec pan Navrátil, který předvedl dětem nejen své kouzelnické umění, ale také obratné kousky s lasem, točící se talíře, balancování na válcích a hlavně dva šikovné pejsky, kteří umí i kotrmelec. Dětem se vystoupení velmi líbilo, i proto, že se mohly do vystoupení zapojit a tak si vyzkoušet jak jsou šikovné.

Nyní už máme konečně to jaro (jak říkají naše děti). Chodíme na procházky za obec. Podařilo se nám vidět pasoucí se srnečky, k zajícům na poli se nám podařilo přijít doslova na pár kroků. Je vidět, že děti se umí chovat tak tiše, že zvířátka nevyplaší. Časté jsou naše návštěvy na Zahradě života, kde pečlivě sledujeme naši třešinku, která se stejně

jako lípa, kterou jsme sadili u hřbitova, už pomalu probouzí ze zimního spánku.

V pátek 29. března jsme si vyjeli do Uherského Brodu. Navštívili jsme SOU Uherský Brod kde si děti, jako každý rok, prohlédly zemědělskou techniku, podívaly se do učeben školy, na dvoře školy si prohlédly vystavená zvířata: telátko, králíky, holuby, dravé ptáky, největší zážitek byl u ohrady s ovečkami a kozičkami, které hlídal moc šikovný pes.

Velkým zážitkem pro děti bylo vyhlášení vítězů soutěže na téma „Jaro, léto, podzim, zima, na světě je přece prima“ , které jsme se také zúčastnili. Za kolektivní dílo „Včelí úl“ jsme převzali krásný pohár a plnou tašku drobných pozorností (omalovánky, sladkosti, pastelky,).

Ve čtvrtek 4. dubna proběhne zápis dětí do základní školy na který se z naší MŠ připravuje osm dětí.

A pak nás čekají svátky jara a to jsou velikonoce. Zdobení vajíček, pletení pomlázky, a vše co k velikonočním patří, na to se těší nejen děti, ale i dospělí.

Přejeme všem krásné májové dny.

*Renata Štursová
ředitelka MŠ Pašovice*

Vzpomínka na pašovského kněze Antonína Hefku

Psal se rok 1923, kdy se do rodiny Kučerů na Horní Podbůdí, přičlenil pan Hefka z Prakšic. I tato rodina byla postižena první světovou válkou. Karel Kučera syn, /9.8.1893/, se již domů nikdy nevrátil. Život v tehdejší době, kdy po válce vznikla Československá republika, nebyl nikterak snadný. Zde se 26. února 1924, do této rodiny narodil chlapec Antonín. Pak ještě přibyla další čtyři děvčata. Život početné rodiny byl těžký. Otec – zedník, dojížděl za prací tam, kde to tehdejší doba umožňovala. Matka obhospodařovala několik měříček polí společně s dětmi. I přes tíživou situaci rodiny Tonda odchází jako dvanáctiletý, studovat na gymnázium do Uherského Brodu. Přišel rok 1942, kdy byl spáchán atentát na Reinharda Heydricha. Perzekuce se nevyhnula ani mladým lidem a tak náš student -sex-tán, musel nastoupit na nucené práce do Německa. Vrátil se až po roce 1945 a zapojil se do veřejného života. V obci se podílel na odstraňování škod, způsobenými druhou světovou válkou. Vedl také mládežnický klub „Junák“. Těmto postiženým studentům, kteří museli pracovat pro „Říši“, bylo umožněno v krátkém termínu, vykonat dodatečně maturitní zkoušku. Po složení maturity se v roce 1946 rozhodl, studovat bohosloveckou fakultu v Olomouci, kde byl v prosinci roku 1949 vysvěcen na kněze. Bohužel toto povolání nemohl vykonávat, musel

nastoupit vojenskou základní službu v roce 1950. Byl zařazen k útvaru PTP v severočeském městě Rumburku. Čas plynul a vojenským pánům bylo líto Tonda propustit do civilu. A tak místo kněžského povolání pracuje jako zedník na stavbě ubytoven v prostorech Mimoň-Děčín - Frýdlant.

Téměř po čtyřech letech, v září 1954 byl konečně propuštěn do civilu ale s podmínkou, že jako kněz může tuto službu vykonávat jen v severočeském pohraničí. Delší dobu působil v Jiřetíně pod Jedlovou. Zde vykonával službu v různých opuštěných kostelích, kde nebyl stabilní kněz. Kázání mívál jak v českém tak v německém jazyce. Teprve po dvaceti letech se jako padesátiletý, vrátil na rodnou Moravu. Byl ustanoven jako správce fary ve Valašském Meziříčí. Působil dále ve farnosti Nová Lhota pod Javořinou, odtud přešel jako duchovní správce do Veselí nad Moravou. Na své rodné Pašovice nikdy nezapomněl. Nestyděl se i jako kněz, zapřáhnout kravky a jet s hnojným vozem na pole. Nestyděl se nakut kosu a se svými švagry kosit vinohrad na „Horním Podbůdí“. Jeho zásluhou a také zásluhou spisovatelky

Františky Pecháčkové, rodačky z Podbůdí a taktéž zásluhou pana Františka Peňáze byl obnoven v roce 1964 dřevěný kříž na „Přídancích“. Pan Hefka měl v koutku srdce přání, aby i v jeho rodné obci byl vystavěn kostel. Bohužel. Předčasně zemřel a jeho svíce dohořela v necelých šedesáti letech. Letos uplyne od jeho narození 95 let a od jeho vysvěcení v prosinci letošního roku 70 let.

Jsem na veselském vlakovém nádraží, čekám na další vlakové spojení. Vlak mi jede až za dvě hodiny. Využívám příležitosti a jdu na veselský prostorný hřbitov za vlakovým nádražím. Stojím u hrobu tohoto prostého člověka a vzpomínám na něj v krátké modlitbě. Vzpomeňte si i vy co jste ho znali, třeba jen z vyprávění.

Pan Antonín Hefka zemřel 21. listopadu 1983 v ostravské nemocnici.

Jan Mrázek
Pašovice- Horní Podbůdí

Příchod jara v dobách minulých

Občané, dříve převážně zemědělci, netrpělivě očekávali příchod jarního počasí a prohlíželi osychající hřebeny brázd, aby včas zaseli a zasázeli jarní plodiny. Do poloviny 19. století bylo náradí ke zpracování půdy většinou dřevěné. Až v závěru 19. Století se místo dřevěného háku ke kypření půdy začal používat železný pluh. Obdobně i dřevěné zuby bran byly nahrazeny železnými. Do té doby byly zaseté plodiny zavlačovány i svazkem větví. Staré písemné prameny uvádějí, že staří Slované pěstovali hlavně obiloviny a luštěniny. Brambory pocházejí z Jižní Ameriky, v naší zemi se rozšířily až v 18. Století. Staly se významnými pro výživu obyvatel zvláště ve válečných obdobích, kdy je bylo možno snadněji ukrýt do země. Cukrovka se pěstovala v obci až v závěru 19. století. Její prodej do cukrovaru znamenal významný finanční přínos pro každé hospodářství. Zpočátku byla cukrovka seta do řádků ručně. Na počátku 20. Století si hospodáři pro setí cukrovky ale i obilovin a ostatních plodin pořizovali secí stroje. Brambory sadili při orbě do druhé nebo třetí brázdy ručně. Jarní polní práce spojené se setím a výsadbou jarních plodin nebyly fyzicky náročné. Byly prováděny dle počasí většinou v postním období. V tomto období se nekonaly žádné taneční zábavy, svatby ani jiné oslavy. Lidé se také omezovali v jídle, chodilo se méně do hospody a ve večerních hodinách se v mnohých domácnostech modlili společně růženec.

Od dávných dob se každou neděli v průběhu celého roku a ve svátky vypravovali občané z celé vesnice do kostela ve Velkém Ořechově. Ženy a ženatí muži na ranní, svobodná chasa na hrubou mši. Odpoledne mládež chodila po besedách, tancovala na muzice, chlapci vysedávali u karet v hospodě. Tomuto zvyku holdovala i mládež sotva škole odrostlá. Muziky po světové válce, pokud byly peníze, bývaly často. Tančil se valčík, polka a místní krojové tance- husarka, sedlácká, a jiné. Tancovat se smělo do jen 24 hodin. Do kostela chodila mládež ve skupinách na Velký Ořechov. Cesta trvající asi jednu hodinu byla příležitostí k seznámení nejen mládeže z vesnice, ale i z dalších osmi obcí ořechovské farnosti. Z matrik sňatků do r. 1940 je zřejmý výrazně vyšší počet sňatků, z nichž jeden z partnerů byl ze Zálesí, než sňatků, kdy jeden z partnerů je z oblasti jižně od Pašovic, tzv. Doláků. Pašovice byly v ořechovské farnosti považovány za nejbohatší vesnici. V r. 1940 po stavbě nového kostela v Prakšicích byly Pašovice z Velkého Ořechova přifařeny do Prakšic.

Předzvěstí velikonočních svátků byla Smrtná neděle. Již v minulých staletích chodila po vesnici mladá děvčata školního věku z chudobných rodin s májkem. Malý, většinou smrkový stromček byl vyzdoben růžičkami, pentlíčkami a svatými obrázky. Děvčata před dveřmi domů zazpívala několik slok mariánské písně:

V kostelíčku na kopečku stála Panenka Maria, jako růžička červená.

A přišel k ní anděl Páně, dal pozdravení té Panně.

Panna se ho zulekala, z ulekání děkovala.

Nelekaj sa Panno čistá, máš porodit Pána Krista.

Pána Krista porodila, žádné bolesti neměla.

Kristus Pán byl malé dítě, on měl vládu po všem světě.

Ve starších dobách byly děti obdarovány většinou sušeným ovocem, později vajíčky i penězi. Ve druhé polovině minulého století chodila s májkem ke svým příbuzným děvčata bez rozdílu sociálního postavení. Ti je štědře obdarovávali.

Poslední postní nedělí je Květná. V kostele se světi ratolesti rozkvetlé jív, zvané kočičky. Další týden byl nazýván pašijový. Na zelený čtvrtek začínají velikonoční svátky. Při mši svaté zazvoní v kostele zvony, které se pak odmlčí až do památky vzkříšení Ježíše Krista na Bílou sobotu. Dětem se říkalo, že zvony odletěli do Říma. Zvonění od dávných dob nahrazují chlapci školního věku klepáním na vyřezávané klepače, které se v rodinách dědily. Dříve, kdy byla mše svatá ráno, se chlapci z vesnice před klepáním shromáždili u kříže na návsi, kde se společně modlili. Pak se seřadili do průvodu od nejmenších po největší. Organizaci klepání řídili páni, chlapci z posledního ročníku školy. V obci dříve klepaly dvě skupiny školáků. Jedna šla od začátku vesnice u silnice od Prakšic až po poslední dům u silnice na Velký Ořechov. Pak se skupina vrátila a od čísla 21 šla kousek na Podbůdí k domu číslo 118. Zde čekala na druhou skupinu klepáčů, která klepala od posledního domu na Horním Podbůdí až k domu číslo 118. Při setkání obou skupin docházelo k šarvátkám. Ve druhé polovině 20. Století se obvody klepáčů ve vesnici několikrát změnily. Za teplejšího počasí chodili chlapci klapat bosí.

Dříve se ráno klepávalo velmi brzy, již ve čtyři hodiny, nejpozději v pět. Starší chlapci se ráno vzájemně budili nebo spávali u pánů na hůře na seně nebo ve stodole. Na Velký pátek se klepalo i ve tři hodiny odpoledne. Po ranním klepání na Bílou sobotu se páni rozdělili na dvě až tři skupiny a chodili dům od domu, aby si vyklepali výslužku. Po obdarování složili výslužku u některého z pánů. Vyplatili nejmladší účastníky tak, aby na ně zbylo co nejvíce, a o zbytek se rozdělili. Následně chodili i mladší chlapci vyklepávat odměnu i u svých příbuzných.

Velký pátek byl pro všechny věřící významným dnem, ve kterém si připomínají utrpení a ukřižování Ježíše Krista. Je dnem přísného půstu a hlubokého smutku. V kostele se konaly jen obřady zaměřené na ukřižování Ježíše Krista a uctívání kříže. Na Bílou sobotu byla sloužena mše svatá již v odpoledních hodinách, oslavovala vzkříšení Ježíše Krista. Na začátku liturgie se před kostelem světil velikonoční oheň vyjadřující symbol vítězství světla nad tmou a také vítězství vzkříšeného Ježíše Krista nad smrtí. Až do poloviny 20. Století vyšel průvod před závěrem bohoslužby z kostela po vesnici. Vzkříšení s průvodem se konalo až do roku 1956, kdy byl průvod zakázán. Této největší církevní slavnosti roku se zúčastňovali téměř všichni občané v obci s výjimkou malých dětí a nejstarších občanů, kterým účast nedovolil jejich zdravotní stav. Každý účastník se oblékl do nejlepších šatů, které měl. Ženy přicházely výhradně v krojích, svobodná děvčata v rukávcích. Muži a chlapci rovněž oblékli kroje, ale již od čtyřicátých let minulého století začali používat i městský oblek. Až do r. 1938 se po staletích občané Pašovic zúčastňovali velikonočních bohoslužeb ve Velkém Ořechově.

Tradici velikonočních svátků je doposud i tzv. tatarovačka-pomlázka. V neděli odpoledne chodí mládenci ve skupinách s tatary spletenými z vrbového proutí. Navštěvují hlavně domy, kde jsou děvčata. Šlehají je, aby byla zdravá, veselá a pilná. Za odměnu dostávají malovaná vejíčka. V posledním období nosí chlapci velký tatar, někdy dlouhý až dva metry. Děvčata na něj přivazují barevné stuhy i šátky, které později slouží k ozdobení vršku máje. S tatarovačkou je spojeno několik říkanek, například:

Dávaj vajca, vyplácaj sa, nedáš-li nám kopu vajec, vyženem ti muža na pec.

Další den- v pondělí – oplácela děvčata tatarovačku chlapcům obdobným způsobem. V pondělí večer se házely tatary na střechy domů, aby jejich uživatelé nedostali prašivinu.

Pro období velikonočních svátků byla rozšířena řada lidových pořekadel a pranostik. Na zelený čtvrtek nesmí rýt v půdě ani krtek. Od toho dne se v celém hospodářství a domácnostech konaly přípravy na svátky. Pro Velký pátek platila řada omezení a zákazů. Především se nesmělo hýbat s půdou. Zatopit v kamnech se muselo dřív, než vyjde slunce. Nesmělo se cokoli kupovat, nebo prodávat, přijmout dar, nebo jej darovat a jiná omezení. Magický význam byl přikládán vodě. Všichni členové rodiny se brzy ráno myli dle možností v pramenité, nebo tekoucí vodě, případně vodou ze studny s důvěrou, že léčí řadu nemocí. Voda byla přirovnávána ke krvi z Kristových ran. Známá je i pověst, která uvádí, že na Velký pátek se otvírá země a umožňuje tím přístup k ukrytým pokladům. Na místo pokladu upozorňovalo i modravé světlo nebo kvetoucí kapradí. Zemědělci se zájmem sledovali počasí v období velikonočních svátků, ke kterým se vztahuje řada pranostik o vývoji počasí v průběhu roku i očekávané úrodě. Jestli je Zelený čtvrtek bílý, bude léto teplé. Velký pátek deštivý, bude rok žiznivý. Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí. Prší-li na Bílou sobotu, bude v létě nouze o vodu. Jestli na Boží hod prší, sucho úrodu vysuší.

Z knihy Pašovice. O dějinách obce z kronik, archivů, muzeí a z vyprávění občanů od autora Jaroslava Gajdůška přepsal starosta obce, Vlastimil Řezníček.

Kůrovcová kalamita

Informace o zasažení kůrovcovou kalamitou na významné části území České republiky jste již určitě zaznamenali z televize, tisku, a nebo z doslechu. Protože jako obec hospodaříme na zhruba 53 hektarech lesa, rád bych vás prostřednictvím tohoto článku o této kalamitě podrobněji informoval. Aby ovšem informace byly úplně přesné, tak musím uvést, že z celkového množství 53 ha, je v našem obecním lese pouze necelý 1 ha smrkového porostu. Podnětem ke zveřejnění tohoto článku bylo osobní jednání s našim odborným lesním hospodářem panem Janem Flekačem a taktéž dopis od Ing. Josefa Vojáčka, generálního ředitele Lesů České republiky, s. p., který mi byl doručen na obecní úřad a z kterého si dovolím čerpat některé zásadní informace.

Jak jste již možná zjistili, v současné době jsou smrkové lesní porosty na významné části území České republiky zasaženy kůrovcovou kalamitou. Na další vývoj této kalamity budou mít velký vliv kromě jiného také opatření provedená jednotlivými vlastníky lesů proti dalšímu šíření kůrovce. Každý výskyt kůrovce kromě přímo způsobených škod vždy hrozí i dalším rychlým rozšiřováním do okolí. Zde je proto na místě zdůraznit jednu ze základních povinností vlastníka lesa podle lesního zákona, a to hospodařit v lese tak, aby jeho činností nebyly ohroženy lesy sousedních vlastníků.

Pokud jde o ochranu lesa, je vlastník lesa podle lesního zákona povinen provádět taková opatření, aby nedocházelo k působení škodlivých činitelů na les. Zejména je povinen preventivně bránit vývoji, šíření a přemnožení škůdců a při jejich zvýšeném výskytu neprodleně informovat orgán státní správy lesů a provést nezbytná opatření.

Jako vlastník lesa jsme povinni podle lesního zákona hospodařit v lese v součinnosti s odborným lesním hospodářem, jehož úkolem je zabezpečovat vlastníku lesa odbornou úroveň hospodaření v lese.

Jedině pravidelnými kontrolami odborným lesním hospodářem lze zjistit případný výskyt kůrovcem postižených stromů již v samotném počátku napadení, kdy jsou pod kůrou počáteční vývojová stadia kůrovce(vejíčka, larvy, kukly).

V případě nalezení kůrovcových stromů je nutno přistoupit k co nejrychlejšímu zajištění jejich těžby a asanace buď vlastními silami, nebo specializovanými firmami.

V případě, že těžbou kůrovcových stromů vznikne v našem lese holina, jsme povinni ji do dvou let zalesnit. Vhodný způsob a postup obnovy lesa včetně návrhu vhodných dřevin a typu sadebního materiálu opět konzultujeme s odborným lesním hospodářem.

Pokud máte o tuto tematiku zájem, více informací si můžete zjistit na volně dostupných zdrojích :

- <https://lesy.cz/rady-a-osveta>
- www.vulhm.cz/los
- www.nekrmbrouka.cz
- www.kurovcoveinfo.cz
- www.kurovcovamapa.cz

Obec Pašovice je vlastníkem lesa, a proto k této situaci přistupujeme zcela zodpovědně. Naším společným zájmem je zachování existence lesa pro plnění všech jeho funkcí i do budoucna.

Vlastimil Řezníček, starosta obce

Soutěže a olympiády

Přírodovědná soutěž Poznej a chraň

Každý rok s příchodem jara se žáci naší školy aktivně účastní přírodovědných soutěží. První z nich - Poznej a chraň - se konala ve dnech 2. dubna (mladší kategorie) a 3. dubna (starší kategorie) v přírodovědném centru Trnka v Uherském Hradišti. Za mladší žáky naši školu reprezentoval tým složený s žáky 4. a 5. třídy (Šárka Zálešáková, Sabina Helísková a Gabriela Jenerálová) a získal 2. místo. Za starší žáky to byl tým žáků 6. třídy (Filip Galas, Klára Knapová a Linda Nevařilová), ten obsadil 3. místo. Poslední skupina (žáci 7. ročníku - Aleš Baránek, Jiří Lukašík a David Vlk) získala dokonce 1. místo! Všichni postupují do krajského kola.

Moc gratulujeme za výborné umístění a přejeme hodně úspěchů v dalším kole!

Ing. Jana Horonyová

Krajské kolo dějepisné olympiády

Aleš Baránek ze 7. třídy vybojoval 13. místo ze 42 účastníků krajského kola a zároveň 13. místo z celkových 1080 účastníků dějepisné olympiády za celý Zlínský kraj. Získal titul úspěšný řešitel. Je to vynikající výsledek, gratulujeme.

Mgr. Martin Kutálek

CHEERLIDING

S druhou polovinou školního roku jsme zahájili, s podporou OÚ Pašovice, činnost sportovně - tanečního oddílu s pracovním názvem „ZombieStar“ pro žáky ZŠ.

Scházíme se každý čtvrtek v 16:00 za obecním úřadem v Pašovicích.

Zaměřen je nejen na cheerleading a nacvičování různých sestav, ale zejména na rozvoj pohybových dovedností. Tréninky jsou zaměřeny na ohebnost, vytrvalost a posílení.

Součástí jsou také základy gymnastiky, akrobacie a baletu. Cvičíme v tělocvičně nebo v blízkém okolí, v závislosti na počasí.

Rády mezi sebou přivítáme další zájemce o tanec a pohyb.

Já i Zombice se na vás moc těšíme

Lenka Knapová

TJ Sokol Prakšice - Pašovice

Jarní část ročníku 2018/2019 začala pro mužstva TJ Sokol Prakšice - Pašovice úspěšně. Jako první se představili dorostenci v utkáních krajské soutěže. V domácích zápasech si připsali plný počet bodů za dvě vítězství a stále živí šanci na postup do krajského přeboru z prvního místa. Zvláště hodnotné je vítězství proti vždy silným Morkovicím, kdy jsme i ve velmi provizorní sestavě způsobené zraněními a s podporou hráčů ze žákovského týmu zdolali Morkovice 4:2. Muži odehráli své první utkání v Mistřicích a nad jedním z nejslabších týmů soutěže zvítězili 5:2. Hatrickem se blýskl Kuba Dynka a dva góly přidal dorostenec Radim Sukup, který se již natrvalo zabydlel v základní sestavě mužů. Žáci začínají v sobotu 13.4. proti rivalovi z Bánova a věříme, že uspějí podobně jako na podzim. Podrobnosti a aktuality můžete nalézt na naší facebookové stránce <https://www.facebook.com/sokol.praksice.pasovice/>

Sekretář TJ Sokol Prakšice - Pašovice
Jiří Knap

Rozlosování jarní části ročníku 2018/2019

MUŽI - OS skup. B	DOROST - KS skup. B	ŽÁCI - OP	PŘÍPRAVKA - OS skup. B
	16. kolo odj. 12:20 St 8. 5. 2019 14:00 Koryčany - Prakšice		
15. kolo odj. 13:15 Ne 7. 4. 2019 14:30 Mistřice - Prakšice	17. kolo So 6. 4. 2019 12:30 Prakšice - Morkovice		15. kolo So 6. 4. 2019 15:00 Prakšice - Jarošov
16. kolo So 13. 4. 2019 15:30 Prakšice - Drslavice B	18. kolo odj. 11:50 Ne 14. 4. 2019 13:00 Dolní Němčí - Prakšice	14. kolo odj. 12:55 So 13. 4. 2019 14:00 Bánov - Prakšice	16. kolo odj. 9:10 So 13. 4. 2019 10:00 Topolná - Prakšice
17. kolo odj. 12:00 Ne 21. 4. 2019 13:30 Uh. Ostroh B - Prakšice	19. kolo So 20. 4. 2019 13:00 Prakšice - Šumice	15. kolo Ne 21. 4. 2019 13:30 Prakšice - Šumice	17. kolo So 20. 4. 2019 15:30 Prakšice - St. Město U10
18. kolo Ne 28. 4. 2019 16:00 Prakšice - Dol. Němčí B	20. kolo odj. 11:30 Ne 28. 4. 2019 13:00 Staré Město - Prakšice	16. kolo odj. 12:00 So 27. 4. 2019 13:30 Osvětimany - Prakšice	18. kolo Ne 28. 4. 2019 16:00 Slovácko kluci A - Prakšice
19. kolo odj. 15:15 Ne 5. 5. 2019 16:30 Popovice - Prakšice	21. kolo So 4. 5. 2019 13:30 Prakšice - Bezměřov	17. kolo Ne 5. 5. 2019 14:00 Prakšice - Mistřice	volno
20. kolo Ne 12. 5. 2019 16:30 Prakšice - Částkov	22. kolo odj. 12:20 So 11. 5. 2019 13:30 Újezdec - Prakšice	18. kolo odj. 13:20 Ne 12. 5. 2019 14:30 Velehrad - Prakšice	20. kolo odj. 9:45 Ne 12. 5. 2019 10:30 Bílovice - Prakšice
21. kolo odj. 9:00 Ne 19. 5. 2019 10:00 Dobrkovice - Prakšice	23. kolo odj. 12:45 So 18. 5. 2019 14:00 Nivnice - Prakšice	10. kolo odj. 13:30 Ne 19. 5. 2019 14:30 Nivnice - Prakšice	21. kolo So 18. 5. 2019 14:00 Prakšice - Březolupy
22. kolo Ne 26. 5. 2019 17:00 Prakšice - Hluk B	24. kolo So 25. 5. 2019 14:00 Prakšice - Kněžpole	11. kolo Ne 26. 5. 2019 14:30 Prakšice - O. N. Ves	22. kolo odj. 14:20 So 25. 5. 2019 15:00 Drslavice - Prakšice
12. kolo odj. 15:40 Ne 2. 6. 2019 17:00 Boršice u Bl - Prakšice	25. kolo odj. 8:15 So 1. 6. 2019 10:00 Tlumačov - Prakšice	12. kolo odj. 9:00 Ne 2. 6. 2019 10:00 Mařatice - Prakšice	12. kolo So 1. 6. 2019 14:00 Prakšice - O. N. Ves
13. kolo odj. 15:50 Ne 9. 6. 2019 17:00 Hradčovice - Prakšice	26. kolo So 8. 6. 2019 14:00 Prakšice - Napajedla	13. kolo Ne 9. 6. 2019 14:30 Prakšice - Topolná	13. kolo So 8. 6. 2019 16:30 Prakšice - Havříce
14. kolo Ne 16. 6. 2019 17:00 Prakšice - Mařatice	14. kolo odj. 12:40 So 15. 6. 2019 14:00 Jarošov - Prakšice		14. kolo odj. 9:00 Ne 16. 6. 2019 10:00 Březová - Prakšice

Velikonoční klepání

Velikonoční klepání

Countrybál

